

Vypraveno

dne 14. 4. 2016
Digitálně anonymizováno
v souladu s GDPR

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

MVCRP0158R51

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 14. 4. 2016 V Praze dne 7. dubna 2016
podpis:

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 06391

Č.j.: MV-8343-4/VS-2016

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podali pan _____, nar. _____ a paní _____ roz. _____, nar. _____ za své nezletilé děti _____ nar. _____ a _____ nar. _____

všichni narození Poprad – Slovenská republika (dále jen „žadatel“, „žadatelka“, „žadatelé“, „nezletilé děti“), všichni státní občané Slovenské republiky, bytem _____, rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 7. 12. 2015, č.j.: VS-9739/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 11 a násl. zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), (dále jen „zákon o státním občanství“), ve spojení s § 51 odst. 3 správního řádu, vyhověno jejich společné žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl **t a k t o :**

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í :

I.

Na základě žádosti žadatelů, do které zahrnuli i své výše uvedené nezletilé děti a rovněž v té době nezletilé _____, bylo zahájeno správní řízení ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla podána prostřednictvím Krajského úřadu Plzeňského kraje (dále jen „KÚ“), který ji obdržel prostřednictvím poštovní přepravy, ačkoli ustanovení § 17 zákona o státním občanství vyžaduje osobní podání žádosti. Proto KÚ předvolal žadatele dne 2. 10. 2014 k osobnímu jednání na den 22. 10. 2014 a současně je vyzval k předložení dokladů stanovených v § 19, § 20 a § 77 zákona o státním občanství, které musí být k žádosti připojeny. Žadatele se však ani na základě předvolání ve stanovený den ke KÚ nedostavili a k doplnění žádosti zaslali pouze některé z potřebných dokladů. Ministerstvo vnitra žádost obdrželo dne 3. 11. 2014.

V uvedené souvislosti je nutné konstatovat, že výše uvedený syn žadatelů nabyl ke dni 21. 8. 2015 zletilosti, jeho žádost byla proto vyloučena ze společného řízení (žádosti rodičů a dalších nezletilých sourozenců), a o jeho žádosti je proto rozhodováno samostatně.

II.

Ze spisového materiálu Ministerstva vnitra mimo jiné vyplývá, že žadatelé i jejich nezletilé děti se narodili na území Slovenské republiky, do České republiky se přestěhovali spolu se všemi svými dětmi v roce 2009.

Žadatelé ani jejich nezletilé děti nespĺňují podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 14 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, neboť pobývají na území České republiky přechodně jako občané Evropské unie (§ 18 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

Jelikož dle zákona o státním občanství nelze udělit státní občanství České republiky žadateli, který nemá v České republice povolen trvalý pobyt, v tomto případě podle § 14 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, nebylo již Ministerstvem vnitra prováděno další dokazování ve věci, a proto žádost svým rozhodnutím ze dne 7. 12. 2015 zamítlo.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podali žadatelé i za své nezletilé děti včasný rozklad, ve kterém nesouhlasí s napadeným rozhodnutím. Konkrétně uvádějí, že nevěděli, že musí žádost podat osobně, poukazují na to, že obě nezletilé děti splňují všechny podmínky dané zákonem, v České republice žijí od roku 2009, navštěvují školy, ovládají český jazyk, mají zde zázemí, své kamarády, spolužáky, a slovenskému jazyku již nerozumí. Dále uvádějí, že jako jejich rodiče jsou v zoufalé situaci, neboť pro ně nemohou vyřizovat doklady, které potřebují. Z uvedeného důvodu proto podávají tento rozklad a za brzké vyřízení předem děkují.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

Ministr vnitra předně konstatuje, že státní občanství České republiky lze dle ustanovení § 14 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky udělit žadateli, pokud má na území České republiky povolen trvalý pobyt ke dni podání žádosti nepřetržitě a) po dobu alespoň 5 let, b) po dobu alespoň 3 let, jde-li o žadatele, který je občanem státu Evropské unie, nebo c) po dobu, která společně s bezprostředně předcházejícím oprávněným pobytem na území České republiky dosahuje alespoň 10 let. Do doby pobytu požadované v písmenech a) a b) se započítává doba jakéhokoli oprávněného pobytu na území České republiky před dosažením 18 let věku.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo z informačního systému cizinců zjištěno, že žadatelé i jejich nezletilé děti pobývají na území České republiky přechodně jako občané Evropské unie, a to žadatel od 25. 7. 2013, žadatelka od 8. 8. 2013 a jejich nezletilé děti od 12. 11. 2013, stejně jako jejich starší sourozenci (viz položka č. 20 státoobčanského spisu). Byla tak zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, a proto Ministerstvo vnitra již další dokazování neprovádělo a žádost zamítlo. Ministr vnitra v uvedené souvislosti konstatuje, že prominout nedosažení zákonem stanovené délky trvalého pobytu na území České republiky lze z důvodů uvedených v § 15 odst. 1 písm. a) až h) zákona o státním občanství, což však není případ žadatelů a jejich nezletilých dětí, u kterých absentuje samotná existence povoleného trvalého pobytu na území České republiky, kterou nelze vůbec prominout.

Základním předpokladem pro nabytí státního občanství České republiky udělením je povolený trvalý pobyt na území České republiky. Trvalým pobytem na území České republiky se rozumí povolení k trvalému pobytu ve smyslu zákona o pobytu cizinců, který stanoví základní podmínky pro jeho udělení. Trvalý pobyt nemůže být nahrazen dlouhodobým nebo jiným přechodným pobytem na území České republiky, neboť zákon vychází z předpokladu, že o udělení státního občanství by měl mít možnost požádat pouze cizinec, kterému bylo uděleno právo trvalého pobytu jako nejvyšší možná forma pobytu cizince na území České republiky a současně jako výraz jeho dosavadní integrace do společnosti a vůle trvale žít v České republice. Je třeba také konstatovat, že cizí státní příslušníci žijící v České republice dlouhodobě či trvale, požívají veškerých práv a mají možnost plnit nezbytné povinnosti tak, aby na území České republiky mohli zcela svobodně a naprosto plnohodnotně žít – pracovat, vzdělávat se, zakládat rodiny, účastnit se kulturních či sportovních aktivit apod.

K námitce uvedené žadatelé v rozkladu, že nevěděli, že musí žádost podat osobně u krajského úřadu s tím, že žádají o prominutí této jejich nevědomosti, ministr vnitra odkazuje na výše uvedený 1. odstavec odůvodnění tohoto rozhodnutí, ze kterého je zřejmé, že byli řádně poučeni KÚ o dalším postupu ve věci žádosti. V uvedené souvislosti ministr vnitra doplňuje, že výzvu KÚ oba žadatelé ignorovali, a pouze doložili k doplnění své žádosti některé doklady, které byly KÚ doručeny opět poštou dne 29. 10. 2014.

K námitce žadatelů, že jejich nezletilé děti splňují veškeré podmínky pro udělení státního občanství České republiky, ministr vnitra uvádí, že splnění či nesplnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky posuzuje toliko Ministerstvo vnitra, a nikoliv účastníci řízení, tj. žadatelé. Ministerstvo vnitra, jak výše uvedeno, zjistilo, že nezletilé děti žadatelů nespĺňují základní podmínku pro možné udělení státního občanství České republiky (existence povoleného trvalého pobytu na území České republiky), a proto splnění dalších zákonných podmínek již neposuzovalo. Ministr vnitra nemůže přisvědčit rovněž tvrzení žadatelů, že jejich nezletilé děti již nerozumí slovenskému jazyku, neboť slovenský jazyk je velmi příbuzný českému jazyku, a lze jen těžko uvěřit tomu, že by nezletilí žadatelé, kteří žili na Slovensku od svého narození, tzn. od roku 2000 a 2001 až do roku 2009, kdy přicestovali do České republiky, svůj rodný jazyk zcela zapomněli. Ministr vnitra se rovněž nemůže ztotožnit s námitkou žadatelů, že jako zákonní zástupci nemohou pro

své nezletilé děti vyřizovat doklady, aniž by je specifikovali, které potřebují. Právě naopak, u nezletilých dětí jsou zákonnými zástupci zpravidla jejich rodiče. Oba rodiče jsou společnými zástupci svých dětí, děti zastupují v právních úkonech, ke kterým nejsou plně způsobilé, ale zároveň mohou za děti jednat i samostatně.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu se ministr vnitra ztotožnil s rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 7. 12. 2015, č.j.: VS-9739/835.3/2-2014, kterým nebylo vyhověno žádosti, a proto na základě návrhu rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

